

er mig aldeles ufattelig) hvorledes den høit ærede Minister kan finde at denne Befolknings Forsærdelse er bleven beroliget ved den Maade hvorpaa han har forpagtet Østersfiskeriet. Under en saa kast Udvisning som Østersfiskeriet i Skinsjorden har haft paa de sidste 10 Aar, danner der sig ganske naturlig den fuldstændig Organisation af overordnede og underordnede Arbejdere, hvoraf hver har sin Gjerning at udføre, og Fiskeriets Opkomst afhænger for en væsentlig Del af hver Enkelt omhyggeligg og rigtige Udførelse af denne sin Gjerning. Den hele Befolknings som beskæftiger sig med Østersfiskeriet er interesseret i at det bevares som stadig Indtægtskilde, at det saavidt muligt bestandig stiger i Værdi, og om end Forpagteren er den medhyem, Regjeringen væsentligst har at gjøre, bliver dog det hele Forhold og Indtægt af Fiskeriet ikke udelukkende Forpagterens, men den kommer hvert enkelt Individ som deltager i denne Gjerning, til Gode. Der opstaar et ganske andet Forhold i et saadant Selskab, hvori alle Personer kjende hinanden, hvor alle medbyrder til at udbille en saadan Indtægtskilde, og hvortil ikke smaatge og strenge Sparommeltghedsryn gjøre sig gjældende end naar Fiskeriet er i Haand paa et Alttieselskab, idet en naturlig Billighedsfølelse maa bringe Forpagterne til at lade de forøgede Indtægter som komme dem selv til Gode, ogsaa et det samme Forhold komme den øvrige Befolknings til Gode, som beskæftiger sig med Fiskeriet. Fra denne Side er det at jeg paataler den lokale Befolknings Ret til at forlange at Regjeringen saa vidt muligt skulde have søgt at lade Forpagtningen blive et lokalt Selskabs Gænder, hvad enten det nu var de tidligere Forpagtere eller et andet Selskab. Man kan ikke pludselig afbryde alle de Forhold som ere staaet under en tidligere Forpagtningsperiode, uden at mange Mennesker derved blive brødløse eller stilles under andre Forhold end tidligere. Jeg kan ikke indse at den Høiherredømmets Ristelsesselskab kan byde nogen Garanti som ikke Andre kunne stille i samme Grad, ja, jeg kan end ikke indse at noget udenlandsk Selskab kunde byde de nationale Interesser nogen mindre Garanti end det Høiherredømmets Ristelsesselskab kan byde.

høiherredømmets Ristelsesselskab thi naar Regjeringen havde fordrøet i Kontrakten, at der skulde stilles en Garanti her paa Stedet som skulde være ansvarlig for Opfyldelsen af Selskabets Forpligtelser, vilde det have været Sikkerhed nok. Jeg kan ikke indse at den Forsærdelse som Ministeren har ønsket skulde beroliges, paa nogen Maade kan være beroliget ved at Regjeringen har givet Forpagtningen i Haand paa dette Selskab, som er fuldstændig fremmed for Befolkningen, og som ikke staar den nærmeste i Interesse med et hvilket som helst fremmed Selskab. Naar den høitærede Minister har fremstillet Sagen saaledes, som om han havde ønsket at have opnaaet en Overenskomst med de tidligere Forpagtere af Østersfiskeriet, samstemmer dette i alt Fald ikke med de Referater om Sagen, jeg har faaet fra de Paagjældende selv. Det ligger i Sagens Natur at de som i Genhold til tidligere Kontrakt forniene at være berettigede til Halvdelen af den forøgede Indtægt, som Østersfiskeriet for en ny Forpagtningsperiode maatte afgive, maa tillægge denne Berettigelse en Værdi, og det kan dog virkelig ikke forlanges, at de tidligere Forpagtere af Østersfiskeriet paa samme Tid de opgive den Ret, de have efter den gamle Kontrakt skulde gaa til det fulde Beløb hvortil Andre som ikke have denne Ret, gaa. Naar de gave 30,000 Rd. og derhos reneererede paa Retten efter den gamle Kontrakt, maatte dette forudsat at Regjeringen anerkjender denne Ret, være det samme som om de gave 59,000 Rd. og det Bud de gjorde var altsaa meget større end noget af det Andre havde gjort. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa at et lokalt Selskabs Interesse i Østersfiskeriet ikke er knyttet til en kortvarig Periode. Der er nemlig om ikke en hel Samfundsklasse, saa dog en betydelig Del af Befolkningen, som har søgt Erhverv ved Østersfiskeriet, og som ikke har noget andet Erhverv eller er betænkt paa at kaste sig noget andet fremtidigt Erhverv. Disse Folks Interesse er altsaa knyttet til Østersfiskeriet og til at det i Fremtiden giver den størst mulige Indtægt, medens et fremmed Selskab som kun har det paa 5 Aar, og som ikke er bundet længere end for denne Tid,